



DET KONGELIGE LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

18/9-1

18. mai 2018

Høring av endringer i forskrift om tilskot til avløsing ved sjukdom og fødsel mv.

Landbruks- og matdepartementet sender med dette forslag til endringer i forskrift om tilskot til avløsing ved sjukdom og fødsel mv. (heretter kalt sykdomsavløsningsforskriften) på høring.

Frist for å sende inn høringsuttalelser er 29. juni d.å.

Vi ber om at høringsuttalelser sendes elektronisk via følgende lenke:

<https://www.regjeringen.no/no/dep/lmd/id2590293/>

1. Innledning

Bakgrunnen for forslagene til endring i forskriften i dette høringsbrevet er innføring av et nytt elektronisk søknads- og saksbehandlingssystem, Agros, som skal tas i bruk for flere av tilskuddsordningene som administreres av Landbruksdirektoratet, inkl. tilskudd til avløsning ved sjukdom og fødsel. I tillegg foreslås det enkelte endringer i forskriften for bedre å forskriftsfeste forvaltningspraksis. De ulike forslagene innebærer dermed ikke vesentlige materielle endringer i sykdomsavløsningsordningen.

Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at endringene i forskriften skal kunne tre i kraft samtidig som Agros-systemet forventes å bli tatt i bruk for sykdomsavløsningsordningen, dvs. i august - september d.å.

Nærmere om Agros

I tråd med påleggene om digitalisering av offentlig forvaltning er Landbruksdirektoratet i ferd med å innføre Agros som et nytt elektronisk system for både søknad- og saksbehandling.

Postadresse
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo
postmottak@lmd.dep.no

Kontoradresse
Teatergata 9
www.lmd.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org no.
972 417 874

Avdeling
Landbrukspolitisk
avdeling

Saksbehandler
Håkon Grotli
22 24 93 34

Den nåværende i stor grad papirbaserte søknads- og saksbehandlingsprosessen for sykdomsavløsningsordningen er svært ressurskrevende, og det er derfor viktig å legge om til den digitale løsningen i Agros.

Det nye systemet vil gi forbedringer for både jordbruket og landbruksmyndighetene. Jordbruksforetakene som sender inn søknader digitalt, vil få meldinger digitalt fra landbruksforvaltningen via meldingsboks i Altinn. Dette gjelder informasjon om både behandling av søknader og om utbetaling av tilskudd. Innebygd i systemet vil det være utfyllende veiledning tilknyttet de ulike delene av søknadsskjemaet som støtte for søkerne av tilskuddet. Agros vil i betydelig grad også gi bedre saksbehandlingsstøtte for forvaltningen.

Den nye elektroniske løsningen medfører behov for noen endringer i regelverket. Det legges bl.a. opp til at landbruksforvaltningen skal kunne få enkelte opplysninger fra Skatteetaten direkte inn i Agros, slik at søker slipper å legge ved dokumentasjon for disse selv.

Øvrige forslag til endringer

Departementet har i tillegg sett behov for endringer i forskriften som ikke har sammenheng med overgangen til ny elektronisk løsning. Først og fremst dreier dette seg om å tydeliggjøre dagens regelverk og å forskriftsfeste forvaltningens tolkning og praktisering av dette, for eksempel at også undersøkelse eller kontroll på sykehus eller hos spesialist kan gi grunnlag for tilskudd selv om jordbrukeren ikke er sykmeldt.

Departementet ønsker videre å omformulere regelen om tilskudd ved mottak av svangerskapspenger, slik at den blir mer lik regelen som gjelder ved jordbrukerens sykdom. Det betyr at jordbrukere som fyller de medisinske vilkårene for rett til svangerskapspenger kan få tilskudd etter forskriften selv om de av andre grunner ikke får denne ytelsen fra NAV.

Ut over dette har departementet sett behov å tydeliggjøre hva regnes som tilskuddsberettiget avløsning der flere foretak opptrer i driftsfellesskap etter produksjonstilskuddsregelverket.

2. Presisering av enkelte generelle vilkår (§ 3)

Gjeldende rett

§ 3 i forskriften oppstiller vilkår som gjelder i alle situasjoner det kan være aktuelt å gi tilskudd til avløsning ved sykdom og fødsel mv. Et vilkår nevnt i første ledd er at tilskuddet kan gis til foretak som driver vanlig jordbruksproduksjon og som er registrert i Enhetsregisteret. Av § 7 (tilskot ved dødsfall) går det imidlertid frem at tilskuddet også kan gis til privatpersoner, nærmere bestemt etterlatt ektefelle, samboer, foreldre eller barn etter avdød jordbruker, så fremt den avdøde oppfyller vilkårene i § 3 første og annet ledd.

I § 3 annet ledd vises det til at det er krav om at den personen som har blitt avløst må ha hatt minst ½ G i næringsinntekt fra foretakets jordbruks- eller gartneridrift, og at denne næringsinntekten må være opptjent de to siste årene foretaket har fått skatteoppgjør for per 1. januar i det året avløsningen fant sted. Ettersom det er skatteoppgjøret til privatpersonen, og ikke til foretaket, som viser næringsinntekten så har forvaltningen praktisert denne bestemmelsen som om det sto «personen» i stedet for «foretaket».

I § 3 fjerde ledd listes det opp ulike krav knyttet til hvem som kan utføre tilskuddsberettiget avløsning. I hovedsak gjelder dette personer som har en nær tilknytning til enkeltpersonforetaket eller er under 15 år. Når det gjelder driftsfellesskap, var dette tidligere regulert innenfor regelverket for sykdomsavløsning mv. i den felles forskriften om avløsning. Da denne forskriften ble opphevet, som følge av at avløsertilskudd ferie og fritid skulle reguleres i en ny forskrift sammen med produksjonstilskudd til jordbruket, ble det ved en inkurie ikke tatt inn bestemmelser om driftsfellesskap i den nye sykdomsavløsningsforskriften. Jordbruksavtalen inneholder likevel bestemmelser om hvordan sykdomsavløsningsstilskuddet skal beregnes der flere foretak er i driftsfellesskap. I jordbruksavtalen 2017-2018 kap. 9.2 er riktignok utgangspunktet at tilskuddet fastsettes ut fra størrelsen på *foretakets* produksjon, men ut fra sammenhengen er det klart at man her skal benytte det samlede dyretallet innenfor *virksomheten*, dvs. der flere foretak utgjør et driftsfellesskap. Dette framgår også av andre bestemmelser i kapittel 9.2, f.eks. heter det: "*Det kan bare gis ett tilskudd per virksomhet for samme periode,...*" og "*En persons sykdom mv. kan bare gi grunnlag for tilskudd til én virksomhet innenfor samme periode.*" Med virksomhet siktes det her til, som i produksjonstilskuddssammenheng, flere foretak som utgjør et driftsfellesskap, jf. § 7 annet ledd i produksjonstilskuddsforskriften.

Departementets vurdering

Innen jordbruket finnes det en rekke former for samarbeid mellom foretak. Desto mer integrert foretakene blir i sin drift, kan samarbeidet gå over i en mer tydelig form, og dermed få klare likhetspunkter med formaliserte fellesforetak som f.eks. ansvarlige selskaper. Foretak som reelt sett inngår i én felles virksomhet eller på annen måte oppnår skalafordeler gjennom samarbeid og søker produksjonstilskudd for f.eks. samme type husdyrhold i driftsfellesskap, kan gjennom en egen avkrysningsmulighet i søknadsskjemaet for produksjonstilskudd, få beregnet tilskudd for sitt samlede produksjonsomfang, jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1817 produksjonstilskudd og avløsertilskudd i jordbruket (produksjonstilskuddsforskriften).

At foretak som er i driftsfellesskap skal likestilles med registrerte fellesforetak, får i sykdomsavløsningsammenheng først og fremst betydning for utmålingen av tilskuddet ved at foretakene har krav på å få benytte det samlede dyretallet innenfor driftsfellesskapet som grunnlag for beregning av avløsertilskuddet, jf. redegjørelsen for innholdet av jordbruksavtalen kap. 9.2 ovenfor. Når det derimot gjelder sykdomsavløsningsforskriften, får denne likestillingen bare betydning for hvilke personer som kan utføre tilskuddsberettiget avløsning.

Det følger av forskriftens § 3 fjerde ledd at personer som har næringsinntekt fra foretaket, eller er gift/samboer med noen som har slik næringsinntekt, ikke kan utføre tilskuddsberettiget avløsning. Departementet foreslår at ordlyden presiseres slik at det fremgår tydelig at oppstillingen også gjelder personer som har næringsinntekt fra foretak som inngår i et driftsfellesskap eller personer som er gift/samboende med personer som henter ut næringsinntekt fra noen av disse foretakene.

Ut over det som er nevnt over vil foretak i driftsfellesskap kunne forholde seg til regelverket på samme måte som andre foretak. Forskriften er således ikke til hinder for at disse vil kunne fremme egen søknad om tilskudd dersom f.eks. personer i det berørte foretaket blir syke. Hvert av foretakene i et driftsfellesskap vil således kunne gis tilskudd for personer som oppfyller kravet til ½ G i gjennomsnittlig næringsinntekt de to siste årene, jf. § 3 annet ledd. Er det flere personer som har blitt syke mv. på samme tid, kan det gis tilskudd for disse uavhengig av hvilket av foretakene i driftsfellesskapet de har sin tilknytning til, men bare dersom det foreligger et særlig tilfelle, jf. jordbruksavtalen kap. 9.2. For driftsfellesskap er det som for ansvarlige selskap derimot ikke åpnet for å dispensere fra ½ G-kravet, jf. Landbruks- og matdepartementets brev av 16. januar 2017 om dispensasjon for sykmeldte innehavere av enkeltpersonforetak.

Ut over presiseringen av reglene for avløsning innenfor et driftsfellesskap, ønsker departementet å rette opp upresisheten i § 3 første ledd ved å legge til en setning som opplyser om hvilke privatpersoner som kan få tilskuddet etter § 7 i forskriften. I tillegg foreslås det at annet ledd rettes opp slik at det står «personen....» i stedet for «foretaket har fått skatteoppgjer for».

3. Mulighet for tilskudd ved etterfølgende behandling (§ 4)

Gjeldende rett

Etter § 4 første ledd kan tilskudd etter forskriften gis dersom den personen som avløses er yngre enn 70 år og er sykmeldt fra arbeidet i foretaket. Bestemmelsen har i praksis blitt tolket utvidende slik at det også er gitt tilskudd dersom den avløste har vært til behandling, oppfølging eller kontroll ved sykehus eller hos spesialist i forbindelse med egen alvorlig sykdom eller skade. Det skrives vanligvis ikke sykmelding i disse tilfellene i og med at personen i utgangspunktet ville være i stand til å utføre sitt daglige arbeid dersom han eller hun hadde vært tilstede på gården. Behovet for avløsning vil imidlertid kunne være like stort de aktuelle dagene som om vedkommende var sykmeldt på ordinær måte.

Departementets vurdering

Departementet ser at den utvidende tolkningen som har blitt gjort kan sies å være i tråd med formålet med tilskuddet. For å sikre likebehandling av alle som er i denne situasjonen er det viktig at dette kommer til uttrykk i forskriftsteksten. Departementet foreslår derfor at det

legges til et andre punktum i § 4 første ledd som presiserer denne forståelsen. Departementet understreker at det kun er behandling/kontroll hos sykehus eller spesialister som er godkjent av det offentlige som kan gi grunnlag for tilskuddsutbetaling i slike tilfeller, og at denne behandlingen må være et ledd i oppfølgingen av sykdoms-/skadetilstand.

4. Justering av vilkårene for tilskudd ved svangerskap (§ 5)

Gjeldende rett

§ 5 første ledd gjelder retten til tilskudd når den avløste er gravid og mottar svangerskaps-penger fra NAV fordi hun ikke kan utføre sine vanlige arbeidsoppgaver ettersom dette kan medføre risiko for skade på fosteret. I motsetning til regelen ved jordbrukerens sykdom, jf. § 4, så er det et vilkår at den avløste rent faktisk mottar stønaden fra NAV som er knyttet opp til denne situasjonen.

Departementets vurdering

Departementet mener at det ikke er grunn til å forskjellsbehandle jordbrukere som ikke kan jobbe på grunn av egen sykdom/skade og jordbrukere som ikke kan jobbe fordi dette kan utsette fosteret for risiko. Dersom de *medisinske* vilkårene for rett til svangerskaps-penger fra NAV er oppfylt, bør derfor avløsertilskudd kunne gis så fremt øvrige vilkår i sykdoms-avløsningsforskriften er oppfylt. Ettersom forskriften har et eget krav til næringsinntekt, jf. § 3 annet ledd, er det således uten betydning for retten til avløsertilskudd om jordbrukeren i tillegg har krav på ytelse gjennom folketrygden, i dette tilfelle om hun har et tilstrekkelig inntektsgrunnlag etter folketrygdloven § 14-4 tredje ledd med videre henvisning til folketrygdloven kap. 8. Departementet foreslår derfor å oppheve kravet om at jordbrukeren må motta svangerskaps-penger fra NAV. Dersom jordbrukeren ikke mottar slike ytelse¹, må imidlertid NAV bekrefte at de medisinske vilkårene for svangerskaps-penger er oppfylt, jf. folketrygdloven § 14-4 annet ledd.

5. Forlenget søknadsfrist mv. (§ 8)

Gjeldende rett

Det fremkommer av dagens § 8 første ledd at den som vil søke tilskudd til avløsning ved sykdom og fødsel mv., må benytte søknadsskjema fastsatt av Landbruksdirektoratet.

I andre ledd står det at søknadsfristen er tre måneder etter den siste dagen i perioden avløsningen fant sted. Dette har blitt praktisert slik at siste frist for å sende søknad er tre måneder etter siste dagen i perioden det kan søkes tilskudd for. Hvor mye tilskudd som kan utbetales, beregnes ved å finne maksimal utbetaling per dag for foretaket og deretter multiplisere dette beløpet med antallet dager i perioden. Det er imidlertid ikke dagene

¹ Hvis årsaken til at jordbrukeren ikke får svangerskaps-penger fra NAV skyldes manglende søknad, og ikke det forhold at jordbrukeren mangler næringsinntekt etter NAVs regelverk, må søker framlegge dokumentasjon for hva hun ville ha fått i svangerskaps-penger dersom hun hadde søkt NAV om dette. Dette fordi det er ytelse den avløste kan få fra NAV ved sykdom, uførhet og fødsel som skal trekkes fra ved beregningen av tilskuddet.

foretaket faktisk har hatt utgifter til avløsning for som bestemmer hvilken periode det kan søkes tilskudd for, men hvilke dager den underliggende årsaken til at det oppsto et behov for avløsning var tilstede.

Fristen på tre måneder kan i noen tilfeller by på utfordringer fordi det er nødvendig å skaffe dokumentasjon både for årsaken til avløsningsbehovet og for den avløstes faktiske og potensielle inntekter i søknadsperioden. Med potensielle inntekter menes stønader den avløste kunne ha fått fra NAV dersom vedkommende hadde søkt om dette. Uten denne dokumentasjonen kan ikke landbruksforvaltningen behandle søknaden. I en del saker har det imidlertid tatt betydelig lenger tid enn tre måneder å få den nødvendige dokumentasjon fra NAV.

Av andre punktum i andre ledd fremgår at det kan søkes om delutbetalinger dersom hele søknadsperioden er lengre enn to måneder. Formålet med denne bestemmelsen er å bedre likviditeten i foretak der jordbrukerens sykmelding strekker seg over en lengre periode.

Departementets vurdering

Ved å ta i bruk Agros oppnås en effektivisering og kvalitetssikring. Søkere som ikke selv har tilgang til internett eller mangler datakompetanse vil kunne møte opp på landbrukskontoret i kommunen for å få veiledning og bistand. I Altinn kan søkere for øvrig gi regnskapsfører eller avløserlag fullmakt til å fylle ut og levere søknad om tilskudd på deres vegne. Selv om søker benytter seg av hjelpere er det likefullt alltid søker selv, dvs. den som er berettiget tilskudd, som alene har ansvaret for at korrekte opplysninger og dokumentasjon blir gitt, og at frister overholdes.

For å gi søkere god tid til å skaffe nødvendig dokumentasjon, foreslår departementet at søknadsfristen utvides til ett år, dvs. 365 dager, etter den siste datoen i perioden det kan søkes tilskudd for. Dette vil kunne medføre færre søknader om dispensasjon fra søknadsfristen.

Behandlingen av søknader om tilskudd til avløsning ved sykdom og fødsel mv. vil bli langt mindre ressurskrevende når Agros kan benyttes i saksbehandlingen. Departementet foreslår derfor å oppheve bestemmelsen om at det kun kan søkes om delutbetalinger dersom tilskuddsperioden strekker seg ut over to måneder. Selv om adgangen til å motta delutbetalinger ikke lenger direkte framgår av ny ordlyd i forskriften, vil dette framgå av veiledning, rundskriv mv.

6. Innhenting av opplysninger fra Skatteetaten (§ 10)

Gjeldende rett

Første ledd i §10 gir uttrykk for at søkeren plikter å gi alle opplysninger som er nødvendige for at kommunen, fylkesmannen og Landbruksdirektoratet skal kunne forvalte tilskuddsordningen, dvs. i hovedsak behandle søknader og klager.

Andre ledd første punktum slår fast at kommunen, fylkesmannen og Landbruksdirektoratet kontrollerer at utbetalingene av tilskuddet er riktig. I dette ligger at landbruksforvaltningen kan undersøke om opplysninger gitt i søknaden, samt andre forhold av betydning for tilskuddet, er korrekte og fullstendige både før og etter at søknaden er ferdig behandlet. Andre punktum i andre ledd sier at søker plikter å utlevere all bokføring, korrespondanse og opptegninger som vedkommer tilskuddet. Tredje punktum i § 10 andre ledd sier at landbruksforvaltningen kan gjennomføre måling og telling, såkalt stedlig kontroll, på eiendommene foretaket benytter i driften for å kontrollere opplysninger gitt i forbindelse med søknaden.

I dag krever landbruksforvaltningen at søker legger ved dokumentasjon som viser at alle vilkårene for tilskuddet er oppfylt, og for hvilke inntekter den avløste hadde i søknadsperioden.

Departementets vurderinger

Når Agros tas i bruk, er det ønskelig at landbruksforvaltningen automatisk skal kunne innhente dokumentasjon direkte fra skatteetaten av opplysninger som har betydning for retten til, og størrelsen på, tilskuddet. Det vil lette søknadsprosessen fordi søker da ikke selv lenger trenger å skaffe til veie slik dokumentasjon.

Når det gjelder hvilke typer opplysninger som kan innhentes fra skatteetaten, vil dette for det første dreie seg om opplysninger om den avløstes næringsinntekt fra jordbruks- eller gartnerivirksomhet i enkeltpersonforetak. Dette har sammenheng med vilkåret i § 3 andre ledd om at den avløste må ha hatt minst ½ G i næringsinntekt fra foretakets jordbruks- eller gartneridrift. I dag må søker legge ved utskrift av endelig ligning for de aktuelle årene som dokumentasjon for næringsinntekten.

For det andre vil landbruksforvaltningen ha behov for opplysninger om inntektene til den avløste i søknadsperioden. Dette fordi det bl.a. skal gjøres fradrag for enkelte ytelser fra NAV og for eventuell inntekt fra lønnet arbeid ved beregningen av tilskuddet. Ved at landbruksforvaltningen får direkte tilgang til inntektsopplysningene som meldes via a-meldingen (typisk lønn fra arbeidsgiver og utbetalinger fra NAV), kan søker slippe å sende inn dokumentasjon for dette og forvaltningen unngå ekstra oppfølging pga. av at søknadene eventuelt mangler slik informasjon.

For det tredje er det kun dokumenterte utgifter til avløsning som kan gi grunnlag for tilskuddsutbetaling. Via a-meldingen plikter alle arbeidsgivere i dag å rapportere hvem som er ansatt hos dem og hvor store utgifter de har hatt til arbeidsgiveravgift og lønn for hver enkelt ansatt. Dersom landbruksforvaltningen kan innhente disse opplysningene automatisk fra skatteetaten, kan foretak som kun har benyttet egne ansatte avløsere slippe å sende inn vedlegg med dokumentasjon for utgiftene.²

² Opplysningene i a-meldingen er først tilgjengelige fra den 10. i påfølgende måned. Dersom det søkes om tilskudd for avløsning utført i inneværende måned, og søker ikke ønsker å vente på svar på søknaden til etter den 10. måneden etter, må han eller hun derfor fortsatt laste opp vedlegg som dokumenterer lønnsutgifter til avløseren.

Opplysninger om «noens formues- eller inntektsforhold eller andre økonomiske, bedriftsmessige eller personlige forhold» er i utgangspunktet underlagt taushetsplikt, jf. skatteforvaltningsloven³ § 3-1 nr. 1. Det følger imidlertid av § 3-3 bokstav a i samme lov at taushetsplikten ikke er til hinder for at opplysninger utleveres «til offentlig myndighet som kan ha bruk for dem i sitt arbeid med skatt, toll, avgifter, trygder, tilskudd eller bidrag av offentlige midler». Det er på det rene at både kommunen, fylkesmannen og Landbruksdirektoratet har bruk for slike opplysninger i arbeidet med tilskudd til avløsning ved sykdom og fødsel mv.

I Agros vil hensynene bak regelen om taushetsplikt bli ivaretatt ved at det bare er medarbeidere som skal behandle søknader om, kontrollere utbetalingen av eller administrere akkurat dette tilskuddet som vil få tilgang til opplysningene. I saksbehandlingssystemet må den enkelte saksbehandler få tildelt en bestemt rolle for å kunne gjøre oppslag i eller behandle saker som gjelder tilskuddet. Tilgangen vil kun gjelde eget geografisk ansvarsområde, dvs. egen kommune (eventuelt kommuner der flere kommuner har felles landbrukskontor), eget fylke eller nasjonalt (for ansvarlige i Landbruksdirektoratet). Landbruksforvaltningen skal imidlertid fortsatt kunne kreve dokumentasjon for de omtalte opplysningene direkte fra søker/tilskuddsmottaker.

Selv om landbruksmyndighet innhenter informasjon direkte fra skatteetaten, er det likefullt alltid søker selv, dvs. den som er berettiget tilskudd, som har ansvaret for at denne informasjonen er korrekt.

Departementet foreslår etter dette et nytt andre ledd i § 10 som gir kommunen, fylkesmannen og Landbruksdirektoratet hjemmel til innhenting av opplysninger fra skatteetaten. For å få bedre samsvar mellom overskriften og innholdet i paragrafen foreslås det også å endre overskriften til «Kontroll og innhenting av opplysninger».

7. Krav om tilbakebetaling fra andre enn foretaket (§ 13)

Gjeldende rett

§ 13 første ledd hjemler krav om tilbakebetaling eller motregning der foretaket har mottatt en uberettiget tilskuddsutbetaling. Nærstående etterlatte som kan få tilskudd i kraft av sin relasjon til den avdøde jordbrukeren, er ikke nevnt i bestemmelsen. Retten til å kreve tilbakebetaling i disse tilfellene kan imidlertid utledes av ulovfestet rett (læren om *condictio indebiti*). Etter en konkret vurdering der ulike momenter skal veies mot hverandre, er det derfor også adgang til å kreve feilutbetalt tilskudd tilbake fra privatpersoner selv om dette ikke kommer til uttrykk i forskriften.

Departementets vurderinger

Departementet mener det er hensiktsmessig at adgangen til å kreve tilbakebetaling fra etterlatt ektefelle, samboer, foreldre eller barn til avdød jordbruker kommer til uttrykk direkte i forskriften. Det vil være enklere for forvaltningen å vise til en tilbakekrevingshjemmel som gjelder for alle potensielle mottakere av tilskuddet enn å måtte gjøre rede for de ulovfestede

³ LOV-2016-05-27-14.

reglene i læren om *condictio indebiti*. En forskriftsfesting vil også gi mer forutberegnelighet for mottakere av tilskuddet i og med at mange trolig ikke er så godt kjent med ulovfestet rett.

8. Øvrige forslag

Ut over de endringsforslagene som det er redegjort for ovenfor, har departementet i det vedlagte høringsutkastet foretatt et par mindre språklige endringer uten materiell betydning. For det første er det i § 2 henvist til regler «fastsett i medhald av jordbruksoppgjeret». Departementet mener det blir mer korrekt å vise til "jordbruksavtala" der utmålingsreglene mv. faktisk står. Departementet foreslår i tillegg at ordet «reglane» i § 9 andre ledd endres til «vilkåra», slik at det blir tydeligere at det kun er visse vilkår i forskriften som det er mulig å dispensere fra, ikke alle typer bestemmelser.

9. Administrative og økonomiske konsekvenser

Som det fremgår av gjennomgangen over innebærer ikke forslagene til endringer i sykdomsavløsningsforskriften noen vesentlige endringer av tilskuddsordningen. Men bruk av søknads- og saksbehandlingssystemet Agros vil lette bruken av ordningen for både søkerne og tilskuddsmyndighet. Forslagene til presiseringer for å tydeliggjøre dagens regelverk og ytterligere forskriftsfesting av forvaltningens tolkning og praktisering av regelverket, vil også bidra til at ordningen blir mindre ressurskrevende å bruke for både tilskuddsmottakerne og landbruksmyndighetene.

Med hilsen

Viil Søyland (e.f.)
avdelingsdirektør

Håkon Grotli
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Vedlegg

- Forslag til forskrift om endring av forskrift 19. desember 2014 nr. 1821 om tilskot til avløysing ved sykdom og fødsel mv.